

Sygn. akt I C 135/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **P. P.**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

I. Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5-03-2013 r. o sygnaturze akt I C 135/13 utrzymuje co do zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda P. P. kwoty 5503,65 zł (pięć tysięcy pięćset trzy złote i 65/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 4703,65 zł od dnia 11.01.2013 r. do dnia zapłaty,

- 800 zł od dnia 23.01.2013 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie uchyla Wyrok Zaoczny Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 5-03-2013 r. o sygnaturze akt I C 135/13 i dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2319 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgorzelcu kwotę 150,67 złotych tytułem wydatków w sprawie nieopłaconych przez stronę powodową.

Sygn. akt I C 135/13

UZASADNIENIE

Powód P. P. wystąpił przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty: 6 026,14 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

1) 5 226,14 zł od dnia 11-01-2013r.- do dnia zapłaty tytułem odszkodowania,

2) 800,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23-01-2013r oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzona kwota, wskazana w punkcie 1, wraz z wypłaconą już powodowi kwotą 4 333,30 zł stanowi sumę kosztów naprawy pojazdu powoda uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego spowodowanego przez ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie sprawcę i kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy.

W ocenie powoda, pozwany w sposób nieuprawniony zaniżył stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, zaniżył koszty materiałów lakierniczych oraz zaniżył ceny części zamiennych (poprzez zastosowanie

cen części nie oryginalnych, tzw. zamienników), co sprzeczne jest z zasadą pełnego odszkodowania oraz prawa poszkodowanego do wyboru sposobu naprawienia szkody. Z powodu weryfikacji kosztorysu pozwanego powód poniósł wydatek w kwocie 800 zł.

Na rozprawie w dniu 05-03-2013r sąd uwzględnił powództwo w całości Wyrokiem Zaocznym z uwagi na spóźnioną odpowiedź na pozew, która wpłynęła do sądu po wydaniu Wyroku Zaocznego.

W sprzeciwie od Wyroku Zaocznego strona pozwana - (...) S.A. w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Wskazała, że nie kwestionuje co do zasady swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela za skutki wypadku, w którym uszkodzeniu uległ pojazd powoda. Podniosła, że tytułem odszkodowania wypłaciła powodowi kwotę 4 333,30 zł. Ponadto wskazała, że zastosowanie tzw. zamienników części umożliwia naprawę samochodu za powyższą kwotę. Domagała się również nieobciążania jej kosztami prywatnej opinii rzeczoznawcy. Argumentowała także, iż rozbieżne stanowiska stron powinny zostać rozstrzygnięte na podstawie opinii biegłego sądowego.

Pismem z dnia 13-08-2013r powód wniósł zastrzyżenia do opinii biegłego podnosząc nieuzasadnione pominięcie lakierowania ściany tylnej lewej wewnątrz oraz pominięcie lakierowania chwytu zewnętrznego tylnego lewego (klamki).

Strona pozwana podzieliła opinie w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Na skutek kolizji drogowej zaistniałej w dniu 11 listopada 2012 roku uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący jego własność. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. w S..

Powód szkodę zgłosił u pozwanego tego samego dnia. Decyzja o wypłacie odszkodowania zapadła w dniu 03-01-2013r. Samochód powoda w momencie wypadku miał jedenaście lat.

(bezsporne)

Tytułem odszkodowania pozwana wypłaciła powodowi kwotę 4333,30 zł .

(akta szkodowe)

W toku likwidacji szkody pozwana dokonała kalkulacji naprawy pojazdu i określił wysokość na kwotę 4 333,30 zł. Przy wykonywaniu kalkulacji zastosowano ubytek wartości części zamiennych w wysokości 75 % ceny. Koszt materiału lakierniczego pomniejszono o 37% z uwagi na zastosowany współczynnik odchylenia.

(kalkulacja naprawy pozwanego k , opinia biegłego K. B.– k. 71-83) v-

Powód uznał wypłacone przez pozwanego odszkodowanie za niepokrywające całości szkody i zlecił wykonanie wyceny rzeczoznawcy samochodowemu D. Ł.. Rzeczoznawca ten w dniu 14-01-2013r sporządził kalkulację naprawy w systemie (...), którą wycenił na kwotę 9°559,44 zł brutto.

(rachunek – k. 18, kalkulacja naprawy – k. 13-17)

Strona pozwana nie ustosunkowała się do prywatnej opinii podtrzymała tylko swoje stanowisko uznając jej ostateczne.

(okoliczność bezsporna)

Pismem z dnia 15-01-2013r powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6 026,14 zł w terminie 7 dni.

(ksero pisma z dowodem nadania k-18v-19, akta szkodowe)

W toku postępowania, na wniosek powoda przeprowadzono dowód z opinii biegłego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowych, ruchu drogowego i wypadków drogowych mgr inż. K. B. (2) na okoliczność wartości szkody w pojeździe powoda w postaci rzeczywistych kosztów naprawy według cen średnich.

Biegły stwierdził, że kosztorysy- wykonane przez pozwane Towarzystwo jak i prywatny kosztorys sporządzony na zlecenie powoda są spójne w zakresie kwalifikacji części do naprawy i wymiany.

Koszt naprawy pojazdu powoda w ocenie biegłego wynosi łącznie 8 749,32 zł przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych oznaczonych symbolem O i kosztów naprawy według cen i standardów producenta.

Zastąpienie części oryginalnych częściami sprzedawanymi bez logo producenta, ale przez tego samego ich wytwórcę oraz przy zwykłych cenach i standardach naprawy, obniży koszty naprawy do kwoty 8 376,95 zł.

Zastosowanie części oznaczonych symbolem Q i PJ nie będzie skutkowało obniżeniem wartości samochodu po naprawie w stosunku do jego wartości przed wypadkiem Biegły zaznaczył, iż w przypadku samochodów ponad 10 letnich można i powinno się stosować zamienniki o PJ albowiem zastosowanie części oryginalnych może powodować wzrost wartości samochodu po naprawie. Zastosowanie części PJ o najwyższej jakości koszt naprawy ustala na kwotę 8 376,95 zł.

(opinia biegłego K. B.– k. 71-83)

W ustnej opinii na rozprawie w dniu 27-09-2013 biegły K. B. (2) przyznał, iż w swej opinii nie uwzględniłem lakierowania ściany tylnej lewej wewnątrz. Stwierdził, iż prace powyższe zwiększą koszt naprawy o 660 zł. Biegły korekty dokonał na podstawie systemu A. – poprzez podanie liczbę roboczogodzin, następnie system wyliczył koszt dodatkowego lakierowania. Do opinii ustnej biegły dołączył skorygowany kosztorys. Potwierdził zakwalifikowanie wkładu klamki jako elementu nieuszkodzonego nadającego się do dalszego wykorzystywania podtrzymując stanowisko z opinii pisemnej.

(ustani opinia biegłego K. B.– k. 100v plus korekta kosztorysu A. jako załącznik protokołu k-99)

Sąd zważył, co następuje

Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia drogowego, podczas którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda. Poza sporem pozostawały okoliczności faktyczne zdarzenia, a także zakres uszkodzeń jakim pojazd ten uległ.

Sporem objęta zaś była wysokość należnego powodowi odszkodowania, w szczególności przyjęte przez pozwane Towarzystwo (...) stawki robocizny oraz ceny części zamiennych.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Stosownie natomiast do treści przepisu art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Treścią stosunku zobowiązaniowego w przypadku wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym jest uprawnienie poszkodowanego do uzyskania odszkodowania i odpowiadający temu uprawnieniu obowiązek naprawienia szkody przez sprawcę. Kodeks cywilny w powołanym wyżej przepisie art. 361 § 2 wyraża zasadę pełnego odszkodowania, mającą istotne znaczenie w wypadkach szkód wyrządzonych czynem niedozwolonym, w których ochrona poszkodowanego jest szczególnie intensywna. Przepis ten ma funkcję kompensacyjną – czyni zadość potrzebie naprawienia poniesionej przez poszkodowanego szkody przez to, że odszkodowanie przywraca w jego majątku stan naruszony w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Odszkodowanie nie może być zatem niższe niż rozmiar wyrządzonej szkody.

Wskazana zasada pełnego odszkodowania wielokrotnie została wyrażona i sprecyzowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Już w wyroku z dnia 20 października 1972 r. (II CR 425/72, OSNC 1973, z. 6, poz. 111) Sąd Najwyższy wskazał, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Z kolei w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku (III CZP 32/2003, OSNC 2004/4/51) Sąd Najwyższy stwierdził, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Co więcej, wybranemu warsztatowi naprawczemu poszkodowany mógłby powierzyć naprawę kompleksową, jeżeli obejmowałaby ona kilka różnych fragmentów uszkodzonego pojazdu. W uzasadnieniu tym Sąd Najwyższy definiuje ponadto, że pojęcie kosztów „niezbędnych”, stwierdzając że za takie należy uznać koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są zaś koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat naprawczy dokonujący naprawy samochodu. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku. Jeżeli nie kwestionuje się uprawnienia do wyboru przez poszkodowanego warsztatu samochodowego mającego dokonać naprawy, miarodajne w tym zakresie powinny być ceny stosowane właśnie przez ten warsztat naprawczy. Przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałoby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte w warsztacie naprawczym były wyższe od przeciętnych. Podobnie uzasadnieniu orzeczenia z dnia 11. 06. 2003 r. (V KKN 308/01, Lex 157324) Sąd Najwyższy wskazał, że w przypadku uszkodzenia samochodu odszkodowanie obejmuje przede wszystkim kwotę pieniężną, konieczną do opłacenia jego naprawy lub przywrócenia do stanu sprzed wypadku. Osoba odpowiedzialna jest zobowiązana zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu samochodu, do których należą koszty nowych części i innych materiałów.

Wartość szkody – koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda ustalono na podstawie opisanej wyżej opinii biegłego mgr inż. K. B. (2).

Koszt naprawy pojazdu powoda w ocenie biegłego wynosi łącznie 9 036,95 zł (8 376,95 +660 zł), biegły przy tym szczegółowo uzasadnił w opinii przyjęte przez siebie części, stawki materiałów i robocizny. Opinia powyższa choć była kwestionowana przez stronę powodową została podzielona przez sąd orzekający. Biegły wyjaśnił szczegółowo dlaczego można uwzględnić w kalkulacji naprawy ani części oznaczonych symbolem Q jak również zamiennik i z niższymi oznaczeniami typu PJ. Biegły wskazując, iż uszkodzeniu uległ samochód ponad 10-letnico mogłoby skutkować przy zastosowaniu części oryginalnych wzrostem wartości samochodu po naprawie w stosunku do jego stanu przed wypadkiem. Podkreślał natomiast, iż zastosowanie części oznaczonych PJ o najwyższej jakości daje gwarancje prawidłowej naprawy bez wpływu na wartość samochodu w stosunku do jego ceny przed wypadkiem. Z opinii wynika również, iż w przypadku samochodów starszych niż 10-letnie samochód powinien zostać naprawiony przy zastosowaniu zamienników o najwyższej jakości PJ co stanowi koszt łączny 9 036,95 zł.

Dokonując więc obliczenia należnej powodowi kwoty Sąd wziął pod uwagę wartość całkowitą kosztów naprawy wynikającą z opinii biegłego w kwocie 9 036,95 zł, którą pomniejszył o wypłacone kwotę 4333,30 zł.

Na rzecz powoda zasądzić należało zatem łącznie kwotę 5 503,65 zł, na którą składają się kwoty 4 703,65 zł tytułem odszkodowania oraz 800,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

Zasadne było także żądanie odsetek od daty 11-01-2013 roku (ponad miesiąc od zgłoszenia szkody) dla odszkodowania, oraz od daty 23-01-2013r zgodnie z wezwaniem do zapłaty (k-18v) na podstawie art. 481 k.c. mając na uwadze, iż powód zawiadomił pozwane towarzystwo o zdarzeniu w dniu zdarzenia. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie dni trzydziestu, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15.11.2002r. V CKN 1331/00). Pozwana swoim kosztorysem dysponował już 17-12-2012r miał więc wystarczająco dużo czasu aby go zweryfikować na tyle rzetelnie aby uniknąć sporu z powodem i następnie procesu. Trudno przy tym przyjąć, iż profesjonalista jakim jest niewątpliwie pozwany nie jest w stanie ocenić rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu i skutków swoich celowych zaniżeń przy proponowaniu kwoty odszkodowania.

Na rzecz powoda należało także zasądzić kwotę 800,00 zł Kwotę tą powód wydatkował na sporządzenie kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, co biorąc pod uwagę, iż nie posiadają oni i nie muszą i posiadać wiadomości specjalnych w zakresie kosztorysowania szkód, było w pełni uzasadnione i bezpośrednio związane ze skutkami wypadku. Potrzeba sporządzenia tej kalkulacji powstała w związku wyceną szkody przez zakład ubezpieczeń, konkretnie dla weryfikacji jej prawidłowości. Powód zakładając sprawę o odszkodowanie miał prawo skorzystać z opinii specjalisty aby sprawdzić czy jego przekonanie o zaniżeniu należnego mu odszkodowania oparte jest obiektywne przesłanki. Przekonanie powoda z resztą zostało potwierdzone w niniejszym postępowaniu. W pozostałym zakresie żądanie powoda nie znalazło potwierdzenia w podzielonej przez Sąd opinii dlatego podlegało jako bezzasadne oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 347 k.p.c utrzymując Wyrok Zaoczny z dnia 05-03-2013r o sygn. akt I C 136\13w mocy co do kwoty 5 503,65 zł wraz z odsetkami od 1) 4 703,65,14 zł od dnia 11-01-2013r.- do dnia zapłaty, 2) 800,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23-01-2013r do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie Wyrok Zaoczny zostało uchylony a powództwo oddalone

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Uznając, że powód wygrał w 92 % czyli w zasadzie w całości. Powodowi, należał się zwrot poniesionych przez niego kosztów całości w łącznej kwocie 2 319,00zł (składających się z opłaty od pozwu w kwocie 30210 zł kosztów zastępstwa w kwocie 1217 zł i wydatków-kosztów opinii 800,00 zł.). Obciążenie pozwanego jako profesjonalisty całością kosztów procesu w przypadkach gdy różnica pomiędzy stanowiskiem powoda a sądową opinią będzie mniejsza niż 15 % powinno zadziałać zniechęcająco na pozwanego na wdawanie się w spór w sprawach, których doskonale wie o niedoszacowaniu przez siebie należnego stronie powodowej odszkodowania zwykle ponad 50% w stosunku do opinii sądowej.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążoną stroną pozwaną kwotą 150,67 zł tytułem zwrotu wydatków na opinie nie pokrytych zaliczką uiszczoną przez powoda.